Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (втори състав)

10 февруари 2021 година*

„Обжалване — Дъмпинг — Внос на феросилиций с произход от Русия — Регламент (ЕО) № 1225/2009 — Член 11, параграфи 9 и 10 — Отхвърляне на искания за възстановяване на платени антидъмпингови мита — Конструирана експортна цена — Преценка за отразяването на антидъмпинговите мита в препродажните цени и производните от тях продажни цени в Европейския съюз — Задължение за прилагане на същата методология, която е била приложена при разследването, довело до налагането на антидъмпинговото мито — Промяна в обстоятелствата — Приспадане на платени антидъмпингови мита — Окончателни доказателства“

По дело C-56/19 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 25 януари 2019 г.,

RFA International LP, установено в Калгари (Канада), за което се явяват Б. Евтимов, адвокат, М. Крестиянова и Е. Боровиков, адвокати, N. Tuominen, avocată, както и D. O'Keeffe, solicitor,

жалбоподател,

като другата страна в производството е:

Европейска комисия, за която се явяват първоначално J.-F. Brakeland, A. Demeneix и P. Němečková, а впоследствие J.-F. Brakeland и P. Němečková, в качеството на представители,

ответник в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (втори състав),

състоящ се от: Ал. Арабаджиев, председател на състава, K. Lenaerts, председател на Съда, изпълняващ функциите на съдия от втори състав, A. Kumin, T. von Danwitz и P. G. Xuereb (докладчик), съдии,

генерален адвокат: M. Campos Sánchez-Bordona,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 9 юли 2020 г.,

* Език на производството: английски.

постанови настоящото

Решение

1 С жалбата си RFA International LP (наричано по-нататък „RFA“) иска отмяна на решение на Общия съд на Европейския съюз от 15 ноември 2018 г., RFA International/Комисия (T-113/15, непубликувано, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“, EU:T:2018:783), с което се отхвърля жалбата му за пълна или частична отмяна на решения за изпълнение C(2014) 9805 final, C(2014) 9806 final, C(2014) 9807 final, C(2014) 9808 final, C(2014) 9811 final, C(2014) 9812 final и C(2014) 9816 final на Комисията от 18 декември 2014 г. относно искания за възстановяване на антидъмпингови мита, платени върху вноса на феросилиций с произход от Русия (наричани по-нататък „спорните решения“).

Правна уредба

2 Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 343, 2009 г., стр. 51 и поправки в ОВ L 7, 2010 г., стр. 22, в ОВ L 36, 2011 г., стр. 20 и в ОВ L 44, 2016 г., стр. 20), изменен с Регламент (ЕС) № 37/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2014 г. (ОВ L 18, 2014 г., стр. 1) (наричан по-нататък „основният регламент“), който е бил в сила към датата на приемане на спорните решения, е предвиждал в съображение 17:

„[…] Освен това е уместно да се уточни, че при всяко преизчисляване на дъмпинг, налагащо формиране отново на експортните цени, митата не се разглеждат като разход, направен между вноса и препродажбата, ако тези мита са намерили отражение в цените на продуктите, предмет на мерките на Общността“.

3 В член 2 от този регламент са били посочени правилата за определяне на наличието на дъмпинг. Параграфи 8 и 9 от него са се отнасяли до експортните цени и са имали следното съдържание:

„8. Експортна цена е цената, реално платена или подлежаща на плащане при продажба на стока, предназначена за износ от страната на износа за Общността.

9. Когато няма експортна цена или тя е вероятно да е ненадеждна поради отношения на съдружие или компенсационно споразумение между износителя и вносителя или трето лице, експортната цена се конструира на основата на цената, на която внесените продукти са препродадени за първи път на независим купувач, или, ако продуктите не се препродават на независим купувач или не се препродават във вида, в който са били внесени, на друга разумна основа.

В тези случаи се извършват корекции за всички разходи, включително мита и данъци, натрупани по веригата между вноса и препродажбата и за произтичащата печалба, така че да се определи надеждна експортна цена на равнището на границата на Общността.

Разходите, за които се извършват корекции, включват обичайните разходи, които са за сметка на вносителя, но се заплащат от трета страна, от или извън Общността, която се счита за съдружник или има компенсационно споразумение с вносителя или износителя, като тук се включват[:] обичайните разходи за транспорт, застраховка, заготовка, товарене и допълнителни разходи; митата, антидъмпинговите мита и други такси, дължими при внос или продажба на продукти в страната на вноса; обоснована граница на разходите за реализация, общите и административни разходи и печалбата“.

4 Член 2, параграф 10 от посочения регламент е предвиждал следното относно сравнението между експортната цена и нормалната стойност:

„Извършва се обективно сравнение между експортната цена и нормалната стойност. Това сравнение се прави на един[а] и същ[а] […] търгов[ска фаза] по отношение на продажби, колкото е възможно по-близки по време и като се вземат под внимание други разлики, които засягат сравнимостта на [цените]. Когато нормалната стойност и експортната цена не са определени на сравнима основа, се държи сметка — за всеки конкретен случай съобразно особеностите му — под формата на корекции за разлики в онези фактори, за които се твърди или се установи, че засягат цените и тяхната сравнимост. […]“.

5 Член 11, параграф 8 от същия регламент е определял реда за възстановяване на събрани мита. Тази разпоредба е имала следното съдържание:

„Независимо от параграф 2 вносител може да предяви искане за възстановяване на събрани мита, ако се докаже, че дъмпинговият марж, на чиято основа са платени митата, е бил елиминиран или редуциран до ниво, по-ниско от нивото на действащото мито.

При предявяване на искане за възстановяване на антидъмпингови мита вносителят подава заявление до Комисията. […]

Заявление за възстановяване на мита се приема, че е надлежно подкрепено от доказателства, само когато съдържа точна информация за сумата, за която се претендира възстановяване на антидъмпингови мита и цялата митническ[а] документация, свързана с изчисляването и заплащането на тази сума. Заявлението съдържа също така доказателства, за представителен период от време, за нормалните стойности и експортните цени за Общността на износителя или производителя, обект на митата. […]

Комисията взема решение дали и до каква степен да бъде удовлетворено искането или може да вземе решение по всяко време да започне междинен преглед, при което информацията и данните от този преглед, извършен в съответствие с приложимите за тези прегледи разпоредби, се използват за констатиране дали и до каква степен е оправдано възстановяването. […]“.

6 Член 11, параграфи 9 и 10 от основния регламент е предвиждал:

„9. При провеждането на всяко преразглеждане или разследване за възстановяване на мита съгласно настоящия член Комисията прилага, ако няма промяна в обстоятелствата, същата методология, която е била приложена при разследването, довело до налагане на мито, при надлежно отчитане на член 2, и по-специално параграфи 11 и 12 от него, и на член 17.

10. При провеждане на всяко разследване съгласно настоящия член Комисията проверява достоверността на експортните цени в съответствие с член 2. При вземане на решение за конструиране на експортната цена в съответствие с член 2, параграф 9 Комисията обаче я изчислява без приспадане на сумата за заплатени антидъмпингови мита, ако са предоставени окончателни доказателства, че митото е надлежно отразено в препродажните цени и производните от тях продажни цени в Общността“.

7 Насоките за прилагане на член 11, параграф 8 от основния регламент са определени от Комисията в Известие относно възстановяването на антидъмпингови мита (ОВ C 164, 2014 г., стр. 9).

8 Точка 4.1, буква б) от посоченото известие, озаглавена „Прилагане на член 11, параграф 10 от основния регламент“, гласи:

„Когато експортната цена се конструира по силата на член 2, параграф 9 от основния регламент, Комисията я изчислява, без да приспада сумата на платените антидъмпингови мита, в случаите, в които са представени убедителни доказателства, че митото е надлежно отразено в препродажните цени и производните от тях продажни цени в Съюза. Комисията ще провери дали увеличение на продажните цени за независими клиенти в Съюза между периода на първоначалното разследване и разследването по възстановяването включва антидъмпингови мита“.

Обстоятелства, предхождащи спора

9 Фактите по спора са изложени в точки 1—30 от обжалваното съдебно решение и могат да бъдат обобщени, както следва.

10 RFA е командитно дружество, установено в Канада. С посредничеството на швейцарското си дъщерно дружество то закупува, препродава, внася и складира в Европейския съюз феросилиций с произход от Русия, който е произведен от две установени в Русия сестрински дружества — Chelyabinsk Electrometallurgical Integrated Plant OAO (наричано по-нататък „CHEMK“) и Kuzneckie Ferrosplavy OAO (наричано по-нататък „KF“).

11 На 25 февруари 2008 г. вследствие на жалба, подадена от Координационния комитет на промишлеността в сектора на феросплавите (Euroalliages), който е сдружение на европейските производители на сплави, Съветът на Европейския съюз приема Регламент (ЕО) № 172/2008 за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито върху вноса на феросилиций, произведен в Китайската народна република, Египет, Казахстан, Бившата югославска република Македония и Русия (ОВ L 55, 2008 г., стр. 6). Поради свързващото правоотношение между RFA и двете дружества износители, посочени в предходната точка, експортната цена за Съюза е определена в съответствие с член 2, параграф 9 от основния регламент.

12 Съгласно член 1, параграф 2 от Регламент № 172/2008 ставката на окончателното антидъмпингово мито, с което се облага нетната цена франко граница на Съюза преди обмитяване, е 22,7 % за произведените от CHEMK и KF изделия.

13 Последните подават пред Общия съд искане за частична отмяна на Регламент № 172/2008 в частта му, която се отнася до тях. Жалбата за отмяна, подадена от тези две дружества срещу този регламент, е отхвърлена от Общия съд с решение от 25 октомври 2011 г., CHEMK и KF/Съвет (T-190/08, EU:T:2011:618). Подадената от посочените дружества жалба срещу това решение е отхвърлена от Съда с решение от 28 ноември 2013 г., CHEMK и KF/Съвет (C-13/12 P, непубликувано, EU:C:2013:780).

14 Вследствие на искане за частично междинно преразглеждане, направено от същите тези дружества на 30 ноември 2009 г. Съветът приема на 16 януари 2012 г. Регламент за изпълнение (ЕС) № 60/2012 за прекратяване на частичното междинно преразглеждане съгласно член 11, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1225/2009 на антидъмпинговите мерки, приложими по отношение на вноса на феросилиций с произход, inter alia, от Русия (ОВ L 22, 2012 г., стр. 1). Действащата антидъмпингова мярка е потвърдена.

15 Запазването в този регламент за изпълнение на равнището на антидъмпинговото мито, въведено с Регламент № 172/2008, е оспорено от CHEMK и KF пред Общия съд, който отхвърля жалбата им с решение от 28 април 2015 г., CHEMK и KF/Съвет (T-169/12, EU:T:2015:231). Жалбата, подадена от тези дружества срещу това решение, е отхвърлена от Съда с определение от 9 юни 2016 г., CHEMK и KF/Съвет (C-345/15 P, непубликувано, EU:C:2016:433).

16 В периода между 30 юли 2009 г. и 10 декември 2010 г. на основание член 11, параграф 8 от основния регламент RFA сезира Комисията с първа поредица искания за възстановяване на антидъмпинговите мита, платени от него в периода между 7 януари 2009 г. и 10 декември 2010 г. за вноса на продукти на CHEMK и KF. Разследването за възстановяване обхваща периода от 1 октомври 2008 г. до 30 септември 2010 г. За да изчисли нови дъмпингови маржове, Комисията разделя този период на две части. Първата обхваща периода от 1 октомври 2008 г. до 30 септември 2009 г. (наричан по-нататък „първият период на разследване за възстановяване“), а втората — от 1 октомври 2009 г. до 30 септември 2010 г. (наричан по-нататък „вторият период на разследване за възстановяване“).

17 С решения C(2012) 5577 final, C(2012) 5585 final, C(2012) 5588 final, C(2012) 5595 final, C(2012) 5596 final, C(2012) 5598 final и C(2012) 5611 final на Комисията от 10 август 2012 г. относно исканията на RFA за възстановяване на антидъмпингови мита, платени върху вноса на феросилиций с произход от Русия, тази институция, от една страна, уважава исканията за възстановяване, отнасящи се за първия период на разследване за възстановяване, и от друга страна, отхвърля исканията, отнасящи се до втория период на разследване за възстановяване. RFA оспорва този отказ пред Общия съд, който отхвърля жалбата с решение от 17 март 2015 г., RFA International/Комисия (T-466/12, EU:T:2015:151). Подадената от RFA жалба срещу това решение е отхвърлена от Съда с решение от 4 май 2017 г., RFA International/Комисия (C-239/15 P, непубликувано, EU:C:2017:337).

18 Между 1 март 2011 г. и 26 юни 2013 г., RFA сезира Комисията с нова поредица от искания за възстановяване на антидъмпинговите мита, които е платило през периода от 1 октомври 2010 г. и 28 декември 2012 г. за вноса на продукти на CHEMK и KF. Започнатото от Комисията разследване по това ново искане обхваща периода от 1 октомври 2010 г. до 31 декември 2012 г., разделен за целите на изчисляването на нови дъмпингови маржове на две части, съответно от 1 октомври 2010 г. до 31 декември 2011 г. (наричан по-нататък „трети период на разследване за възстановяване“) и от 1 януари до 31 декември 2012 г. (наричан по-нататък „четвърти период на разследване за възстановяване“).

19 На 18 декември 2014 г. Комисията приема спорните решения. В раздела относно конструирането на експортната цена Комисията по-специално отхвърля искането на RFA, направено на основание член 11, параграф 10 от основния регламент, да не приспадне антидъмпинговите мита от конструираната експортна цена. Причините за този отказ са обобщени от Общия съд в точка 25 от обжалваното съдебно решение, както следва:

„Комисията [посочи], че не може да уважи искането на жалбоподателя, основано на член 11, параграф 10 от основния регламент […], антидъмпинговите мита да не бъдат приспаднати от цената на първата препродажба на независим купувач в Съюза при изчисляването на конструираната експортна цена. Жалбоподателят обосновава това искане с дължимото отражение според него на тези мита върху тази препродажна цена, както това било признато за първия и втория период на разследване за възстановяване. Жалбоподателят е изтъкнал, че неговите цени, определени като [цени „стойност, застраховка, навло“ („CIF“), са се увеличили съответно с 77 % и с 102 % между периода на разследване, довел до приемането на Регламент [№ 172/2008], обхващащ времето от 1 октомври 2005 г. до 30 септември 2006 г., и третия и четвъртия период на разследване за възстановяване. Що се отнася до цените „франко завод“, те се увеличили с 193 % между периода на разследване, довел до приемането на Регламент [№ 172/2008], и третия период на разследване за възстановяване. За разлика обаче от първия и

втория период на разследване за възстановяване, Комисията счита, че не разполага с доказателства, обосноваващи отражението на антидъмпинговите мита върху препродажните цени на независими купувачи в Съюза. Тя подчертава, от една страна, че посочените от жалбоподателя цени, определени като „заводски цени“ и [„CIF“], са именно цени, които не включват антидъмпинговите мита, и от друга страна, че цените „доставено мито платено“ на първа препродажба на независим купувач в Съюза би трябвало да покриват всички разходи нагоре по веригата, включително антидъмпинговите мита. Предоставените от жалбоподателя цифрови данни обаче не били убедителни по този въпрос в много отношения, по-специално защото отразявали средни стойности, поради което не били конкретно свързани със сделките, за които се иска възстановяване на антидъмпингови мита. Що се отнася до третия период на разследване за възстановяване Комисията е отбелязала, че един от производителите продава на жалбоподателя на загуба при някои продажби. Тя също така отбелязала несъответствия относно разходите в зависимост от предназначението на продуктите. Що се отнася до четвъртия период на разследване за възстановяване […], Комисията [посочва в точки 84—85 и 87 от спорните решения], че в 99 % от случаите препродажните цени след вноса в Съюза не отразяват антидъмпинговите мита, тъй като не покриват [всички] разходи, включително антидъмпингови мита. В това отношение Комисията добавя, че между периода на разследване, довел до приемането на Регламент [№ 172/2008], и третия период на разследване за възстановяване, производствените разходи за продуктите, продавани в Съюза от CHEMK и KF, са се увеличили с 100 %, като този процент е достигнал 109 % за четвъртия период на разследване за възстановяване“.

20 С оглед на тези обстоятелства и след като извършва необходимите корекции, за да осигури обективно сравнение в съответствие с член 2, параграф 10 от основния регламент между експортната цена и нормалната стойност, които Комисията поставя за тази цел на равнище „франко завод“, тази институция установява дъмпингов марж от 40,8 % за третия период на разследване за възстановяване и 42,8 % за четвъртия период на разследване за възстановяване. Тъй като тези дъмпингови маржове са по-високи от ставката на антидъмпинговото мито от 22,7 %, приета с Регламент № 172/2008, Комисията отхвърля исканията на жалбоподателя за възстановяване.

21 На 28 ноември 2012 г. след публикуването на Известие за предстоящото изтичане на срока на действие на антидъмпинговите мерки, произтичащи от Регламент № 172/2008, координационният комитет на промишлеността в сектора на феросплавите прави искане за започване на преразглеждане на тези мерки. Тъй като счита, че за тази цел са представени достатъчно доказателства, на 28 февруари 2013 г. Комисията публикува Известие за започване на преразглеждане с оглед изтичането на срока на действие на антидъмпинговите мерки, приложими по отношение на вноса на феросилиций с произход от Китайската народна република и Русия (ОВ C 58, 2013 г., стр. 15). Разследването във връзка с продължаването или повторната поява на дъмпинга обхваща периода от 1 януари до 31 декември 2012 г. От своя страна разглеждането на вероятността от продължаване или повторна поява на вредата е извършено с оглед на периода от четири години от 1 януари 2009 г. до 31 декември 2012 г.

22 На 9 април 2014 г. Комисията приема Регламент за изпълнение (ЕС) № 360/2014 за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на феросилиций с произход от Китайската народна република и Русия след преразглеждане с оглед на изтичане на срока на действие на мерките съгласно член 11, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1225/2009 (ОВ L 107, 2014 г., стр. 13). В този регламент за изпълнение Комисията уточнява по-специално че през разследвания период, съответстващ на 2012 г., в 99 % от случаите препродажната цена на независим купувач в Съюза не е отразявала равнището на антидъмпинговите мита и че при тези условия те трябва да се приспаднат от тази цена, за да се достигне конструираната експортна цена. Сравняването на нормалната стойност и на така конструираната експортна цена, направено с оглед на различни корекции за извършване на обективно сравнение в съответствие с разпоредбите на член 2, параграф 10 от основния регламент, е накарало

Комисията да заключи, че е налице дъмпингов марж, изразен в процент от цената франко граница на Съюза преди обмитяване, от 43 % за периода на разследване, свързан с продължаването или повторната поява на дъмпинга в периода от 1 януари до 31 декември 2012 г. Поради това тя запазва антидъмпинговото мито в размер на 22,7 %, приложимо за износа на продукти на CHEMK и на KF от момента на влизане в сила на Регламент № 172/2008. Жалбата на тези две дружества срещу посочения регламент за изпълнение е отхвърлена от Общия съд с решение от 15 ноември 2018 г., CHEMK и KF/Комисия (T-487/14, EU:T:2018:792). Това решение не е обжалвано.

Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

23 На 4 март 2015 г. RFA подава в секретариата на Общия съд жалба за пълната или частична отмяна на спорните решения, като изтъква три основания за тази цел. Само отговорът на Общия съд на второто от тези основания е предмет на жалбата на RFA пред Съда.

24 С това второ основание жалбоподателят поддържа по същество, че като е променила методологията, използвана за изчисляване на отражението на антидъмпинговите мита върху препродажните цени в Съюза, без това да е било обосновано от промяна в обстоятелствата, а именно като е определила тези цени с оглед на производствените разходи на феросилиций в Русия, както са били установени в третия и четвъртия период на разследване за възстановяване, вместо да ги анализира с оглед на препродажните цени в Съюза, установени в хода на предходните разследвания, и по-специално в хода на разследването за междинно преразглеждане, довело до приемането на Регламент за изпълнение № 60/2012, Комисията е нарушила член 11, параграфи 9 и 10 от основния регламент. Според RFA прилагането на същия метод като използвания при това междинно преразглеждане е трябвало да накара Комисията при изчисляването на конструираната експортна цена да не приспадне платените през третия и четвъртия период на разследване за възстановяване антидъмпингови мита от цената за първа препродажба на независим купувач в Съюза, тъй като посочените мита се отразили изцяло върху последните цени.

25 С обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля жалбата в нейната цялост и осъжда RFA да заплати съдебните разноски. В рамките на своята преценка на второто основание той по-специално приема следното:

„69 […] [Щ]о се отнася до приложението на член 11, параграф 10 от основния регламент е обосновано в случай на съществено увеличение на производствените разходи за съответните продукти между периода на разследване, който преди това е бил взет предвид и новия период на разследване, Комисията, при преценката дали антидъмпинговите мита са надлежно отразени в препродажните цени на тези продукти в Съюза по време на последния период, не трябва да взема предвид препродажните цени, използвани по време на първия от двата периода, а разходите, установени по време на втория период на разследване. Тези съображения са валидни дори когато може да се приеме, че е била налице промяна на методологията в сравнение с тази, приложена в рамките на предходно разследване, какъвто е разглежданият случай, противно на основния довод, защитаван от Комисията в [спорните] решения […]

70 Тази практика има за цел да се осигури обосноваността на анализа при сравняването на сложни от икономическа гледна точка положения с цел не само да се обоснове основателността на мерките, приети в рамките на антидъмпинговата правна уредба, но и да се гарантира спазването на общия принцип на правото на Съюза за равно третиране между операторите, които могат да бъдат обхванати от тези мерки. Въпреки че осигуряването на обосноваността, в икономическия анализ, на сравнението на положението между двата периода по принцип оправдава прилагането на същата методология, това не е така, когато

релевантните параметри са се променили достатъчно, за да направят прилагането на използваната преди това методология негодна да предостави надежден резултат, в настоящия случай — за да се прецени дали антидъмпинговите мита са били надлежно отразени в препродажните цени и производните от тях продажни цени в Съюза (вж. в този смисъл и по аналогия решение от 18 септември 2014 г., Valimar, C-374/12, EU:C:2014:2231, т. 50 и 59). Както изтъква Комисията, макар производствените разходи да са се увеличили значително между двата сравнявани периода, увеличаването на препродажните цени в Съюза, дори да е значително, не гарантира непременно, че антидъмпинговите мита са били надлежно отразени, тоест изцяло отразени при определянето на тези цени. Производствените разходи могат да са се увеличили повече от цените. В този случай, дори новите цени да са по-високи от равнището на старите цени заедно с антидъмпинговите мита, заинтересованите лица не отразяват надлежно антидъмпинговите мита предвид увеличението на производствените им разходи.

71 Изложените от жалбоподателя доводи в настоящото производство не противоречат на този анализ. На първо място, противно на това, което най-общо твърди жалбоподателят, член 11, параграф 10 от основния регламент изобщо не означава, доколкото се отнася до въпроса дали „митото е надлежно отразено в препродажните цени“, че само равностойността на антидъмпинговото мито трябва да бъде включена в новата препродажна цена, наред с прилаганата по-рано препродажна цена, за да може да се получи положителен отговор. Всъщност, допълнителното мито с оглед на разходите, които обичайно се правят, е „надлежно отразено“ само ако се добави към тези останали разходи. Ако обаче тези останали разходи нарастват, но препродажната цена нараства по-слабо, в действителност митото е добавено само отчасти или изобщо не е добавено към тези останали разходи, дори ако равностойността на митото е добавена към прилаганата по-рано препродажна цена. Текстът в Известието на Комисията относно възстановяването на антидъмпингови мита, […] по никакъв начин не е в противоречие с този анализ. Същото важи и за решение от 18 ноември 2015 г., Einhell Germany и др./Комисия (T-73/12, EU:T:2015:865), на което се позовава жалбоподателя. По-специално, в точка 155 от това решение се посочва, разглеждано в неговия контекст, че метод, различен от сравняването на препродажните цени, използвани в Съюза преди и след въвеждането на антидъмпинговите мита, може да бъде подходящ, за да се определи дали тези мита са отразени в новите препродажни цени в Съюза.

72 Колкото до конкретната фактическа обстановка в разглеждания случай, по отношение на четвъртия период на разследване за възстановяване, съответстващ на 2012 г., е необходимо да се отбележи, че в [спорните] решения — например в съображение 85 от Решение C(2014) 9805 окончателен, Комисията констатира, че е било налице значително увеличение на производствените разходи спрямо първоначалния период на разследване — със 109 %, без това да бъде оспорено по същество от жалбоподателя, по-специално в производството по настоящата жалба. При това положение, за да се прецени дали антидъмпинговите мита са били надлежно отразени в препродажните цени, прилагани в Съюза от жалбоподателя от името на CHEMK и KF по време на четвъртия период на разследване за възстановяване, е било обосновано Комисията да приеме производствените разходи, установени през 2012 г., вместо препродажните цени, използвани при първоначалното разследване.

73 Впрочем, когато, както отбелязва Комисията в [спорните] решения — например в съображение 84 от Решение C(2014) 9805 окончателен, само в 1 % от случаите препродажните цени в Съюза покриват себестойността на продуктите, включително антидъмпинговото мито, съвсем не е доказано, че тези мита действително са надлежно отразени.

74 Дори изтъкнатото от жалбоподателя увеличение от 100 % на препродажните цени между първоначалния период на разследване и четвъртия период на разследване за възстановяване, е недостатъчно в този контекст, за да се докаже, че антидъмпинговите мита са били изцяло отразени през втория от тези периоди. Всъщност е достатъчно, както е отбелязано по същество в точка 70 по-горе, производствените разходи да са се увеличили повече от прилаганите цени, за да няма надлежно отразяване на антидъмпинговите мита в тези цени предвид увеличението на производствените разходи. Впрочем това се установява a priori от изтъкнатото от Комисията обстоятелство, че в 99 % от случаите себестойността на продуктите, включително антидъмпинговото мито, не се покрива от препродажните цени в Съюза през 2012 г.

75 Следователно Комисията основателно е приспаднала антидъмпинговото мито от цената за препродажба на първия независим купувач в Съюза, за да изчисли конструираната експортна цена за четвъртия период на разследване за възстановяване, след като не е било доказано, че антидъмпинговото мито е било надлежно отразено в първата от тези цени.

[…]

77 Комисията, обаче, правилно твърди, както се посочва в [спорните] решения — например, в съображение 78 от Решение C(2014) 9805 окончателен —, че анализът на препродажните цени в Съюза за установяването в каква степен антидъмпинговите мита са отразени в тези цени трябва да се извърши на етапа на пускане на пазара, последващ плащането на тези мита, т.е., като правило, на етапа на пускане на пазара, когато цената отразява допълнителни разходи, освен взетите предвид при определяне на цените франко завода или CIF [цена CIF (Cost, Insurance and Freight): стойност, застраховка и навло)]. В това отношение е необходимо да се посочи, че предвиденото в основния регламент, че определени цени се коригират на ниво на търговия, различно от нивото на търговия, на което се прилагат, има за цел да гарантира обективно сравнение на цени, които не е задължително да отразяват едни и същи услуги. Така, член 2, параграф 10, буква г) от основния регламент […] предвижда, че обективното сравнение на експортната цена и на нормалната стойност може да налагат корекции, които отчитат различните нива на търговия, на които тези цени са били прилагани. Не такъв обаче е случаят, когато следва да се проверят единствено препродажните цени в Съюза в контекста на член 11, параграф 10 от основния регламент, който не предвижда такива корекции. От друга страна, доколкото за целите на приложение на посочената разпоредба е оправдано в определени случаи като разглеждания в главното производство, при анализа на препродажните цени Комисията да взема предвид всички направени разходи преди тази препродажба […], анализ на цените, определени на етап франко завода или CIF, дори при изкуствено включване в тези цени на антидъмпинговите мита — както жалбоподателят твърди, че е направено —, т.е. без да се вземат предвид редица разходи, направени преди препродажбата, би бил несъответен. Освен това, в тези хипотези не е необходимо да се извършва сравнение на препродажните цени в Съюза между два последователни периода — сравнение, което, както в разглеждания случай, може да бъде засегнато от времевите разлики в нивата на търговия, при които вносителите на съответните продукти са ги фактурирали на първите независими купувачи в Съюза. Обратното, необходимо е да се провери дали представените от съответния вносител доказателства удостоверяват, че антидъмпинговите мита са отразени правилно в цената, която действително е платена от тези купувачи по време на периода, обхванат от проверката. В това отношение в [спорните] решения се посочва, което не се оспорва от жалбоподателя, че по време на разглеждания период той е продавал продуктите основно на базата на цена „доставено, мито платено“, т.е. включвайки всички разходи, направи преди доставката, което би могло да улесни спомената проверка.

78 Следователно жалбоподателят не би могъл да се позове на увеличението на цените, прилагани на етапа на цените франко завода или CIF, дори същото да се дължи на антидъмпинговите мита, за да докаже, че по време на третия период на разследване за възстановяване е отразявал антидъмпинговите мита в препродажните си цени в Съюза. Жалбоподателят е трябвало да представи доказателства, от които да е видно, че цените „доставено, мито платено“, които е прилагал по време на посочения период, са покривали всички разходи, направени на този етап за съответните продукти, включително антидъмпинговите мита, което той не е направил. Следователно Комисията правилно е приспаднала антидъмпинговите мита от препродажната цена на първия независим купувач в Съюза при определянето на конструираната експортна цена за третия период на разследване за възстановяване, тъй като не са представени доказателства, че антидъмпинговите мита са надлежно отразени в посочените цени. Ето защо, не е нужно да се обсъждат доводите на страните относно достоверността или метода на изчисление на тези цени франко завода или CIF. Що се отнася до твърдението на жалбоподателя в писмената му реплика, че сравнението на препродажните цени на етапа „доставено, мито платено“ също би дало резултат, който ще доведе до частично възстановяване на мита, следва да се отбележи, че при всички положения, това твърдение не е обосновано в достатъчна степен, за да може да бъде взето предвид в рамките на проверката за законосъобразност на [спорните] решения (вж. в този смисъл решение от 17 март 2015 г., RFA International/Комисия, T-466/12, EU:T:2015:151, т. 44 и цитираната съдебна практика).

79 От изложеното се установява, че второто основание, изложеното от жалбоподателя, за нарушение на член 11, параграфи 9 и 10 от основния регламент, също е неоснователно“.

Искания на страните пред Съда

26 RFA иска от Съда:

– да отмени обжалваното съдебно решение,

– да се произнесе с окончателно решение по спора, ако фазата на производството позволява това;

– при условията на евентуалност да върне делото на Общия съд за ново разглеждане, и

– да осъди Комисията да заплати съдебните разноски, направени в рамките на производствата пред Съда и пред Общия съд.

27 Комисията иска от Съда:

– да отхвърли жалбата като неоснователна и

– да осъди RFA да заплати съдебните разноски.

По жалбата

28 В подкрепа на жалбата си RFA изтъква две основания. С първото си основание, което се отнася до точки 69—71 от обжалваното съдебно решение, жалбоподателят упреква Общия съд, че е опорочил това решение с липса на мотиви, че е направил неточни фактически констатации и е тълкувал неправилно член 11, параграф 9 от основния регламент. С второто си основание,

което се отнася до точки 72—75, 77 и 78 от обжалваното съдебно решение, жалбоподателят упреква Общия съд, че е допуснал грешка при прилагане на правото при тълкуването на член 11, параграф 10 от този регламент.

По първото основание

29 Първото основание се разделя на две части. С първата част от това основание жалбоподателят поддържа, че обжалваното съдебно решение е опорочено от липса на мотиви, тъй като Общият съд не е отговорил на довода му относно липсата на промяна в обстоятелствата. С втората част от това основание жалбоподателят упреква Общия съд, че е направил неточни фактически констатации и че е допуснал грешка при прилагане на правото при тълкуването на член 11, параграф 9 от основния регламент.

По първата част от второто основание, изведена от нарушение на задължението за мотивиране

– Доводи на страните

30 С първата част от първото си основание RFA упреква Общия съд, че не е изпълнил задължението си за мотивиране, тъй като, от една страна, в точки 69—71 от обжалваното съдебно решение сбито е разгледал причините, изложени от жалбоподателя във връзка с нарушението от страна на Комисията на член 11, параграф 9 от основния регламент, като по този начин е пропуснал да разгледа довода относно липсата на промяна в обстоятелствата по смисъла на тази разпоредба.

31 От друга страна, жалбоподателят счита, че Общият съд не е изложил надлежно, с оглед на изискванията на член 36 от Статута на Съда на Европейския съюз, причините, поради които е стигнал до извода си относно член 11, параграф 9 от основния регламент.

32 Комисията счита, че първата част от първото основание трябва да се отхвърли по същество.

– Съображения на Съда

33 Съгласно постоянната съдебна практика задължението на Общия съд по член 36 и по член 53, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз да мотивира решенията си, не означава, че той трябва да излага изчерпателно и да посочва поединично всички представени от страните по спора съображения. Следователно мотивите могат да бъдат имплицитни, при условие че дават възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетото решение, а на Съда да разполага с достатъчно данни, за да упражни своя съдебен контрол (вж. в този смисъл решения от 14 юни 2016 г., Комисия/McBride и др., C-361/14 P, EU:C:2016:434, т. 61 и от 25 октомври 2017 г., PPG и SNF/ECHA, C-650/15 P, EU:C:2017:802, т. 44).

34 В случая следва да се констатира, че като в точки 69—71 от обжалваното съдебно решение се позовава на значителното увеличение на производствените разходи на феросилиций в Русия, настъпило между двата разглеждани периода на разследване, Общият съд действително разглежда довода относно промяната в обстоятелствата.

35 Освен това той подчертава, по-специално в точки 69 и 70 от обжалваното съдебно решение, причините, стоящи в основата на извода, който е направил във връзка с член 11, параграф 9 от основния регламент. Всъщност, от една страна, като се позовава на член 11, параграф 10 от този регламент, в първото изречение на точка 69 от посоченото решение Общият съд приема, че в

случай на значително изменение на производствените разходи за разглеждания продукт между периода на разследване, който преди това е бил взет предвид, и новия разследван период, е оправдано при преценката на отражението на антидъмпинговите мита върху препродажните цени в Съюза през този период Комисията да вземе предвид не цените за препродажба, установени през първия от тези периоди, а разходите, констатирани през новия период на разследване. От друга страна, като отговаря имплицитно на доводите на жалбоподателя за нарушение на член 11, параграф 9 от основния регламент, Общият съд приема във второто изречение на точка 69 от обжалваното съдебно решение, че „[т]ези съображения са валидни дори когато може да се приеме, че е била налице промяна на методологията в сравнение с тази, приложена в рамките на предходно разследване, какъвто е разглежданият случай, противно на основния довод, защитаван от Комисията в обжалваните решения“. За тази цел в точка 70 от посоченото решение той излага причините, поради които при всички случаи промяната на методологията е била обоснована.

36 При това положение следва да се приеме, че макар да е вярно, че доводите на жалбоподателя са разгледани накратко в обжалваното съдебно решение, това не променя факта, че съображенията на Общия съд са ясни и позволяват както на Съда да упражни своя съдебен контрол, така и на жалбоподателя да се запознае с причините, поради които Общият съд имплицитно е отхвърлил довода му, че между двата разглеждани периода не е настъпила никаква промяна в обстоятелствата, която може да обоснове промяна в методологията на основание член 11, параграф 9 от основния регламент. От това следва, че по този начин Общият съд е изпълнил задължението си за мотивиране.

37 Този извод не може да се постави под въпрос от обстоятелството, че RFA не е съгласно с анализа, направен от Общия съд в точки 69–71 от обжалваното съдебно решение. Всъщност с това обстоятелство не би могло да се докаже липсата на мотиви на обжалваното съдебно решение, при положение че подобно несъгласие се отнася до основателността на този анализ (вж. в този смисъл определение от 14 април 2016 г., KS Sports/EUIPO, C-480/15 P, непубликувано, EU:C:2016:266, т. 47 и цитираната съдебна практика).

38 Според постоянната съдебна практика обаче оплакванията и доводите, с които се оспорва обосноваността на акт, са ирелевантни, когато като основание за отмяна се изтъква липса или непълнота на мотивите (вж. в този смисъл решение от 18 юни 2015 г., Ipatau/Съвет, C-535/14 P, EU:C:2015:407, т. 37 и цитираната съдебна практика).

39 С оглед на посоченото първата част от първото основание следва да се отхвърли по същество.

По втората част от първото основание, изведена от грешка при прилагане на правото на Общия съд при тълкуването на член 11, параграф 9 от основния регламент и от неточни фактически констатации

– Доводи на страните

40 С втората част от първото си основание RFA твърди, че в точки 69—71 от обжалваното съдебно решение Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото при тълкуването на член 11, параграф 9 от основния регламент и освен това е направил неточни фактически констатации.

41 На първо място, жалбоподателят упреква Общия съд, че неправилно е приел, че Комисията е имала основание да прецени отражението на антидъмпинговите мита върху препродажните цени в Съюза не с оглед на препродажната цена, установена при предишните разследвания, тоест по-специално тази, довела до приемането на Регламент № 172/2008 и предходните разследвания за възстановяване относно същите мерки, а с оглед на производствените разходи

на феросилиций в Русия. По този начин Комисията не приложила същата методология като използваната преди това, без това да е обосновано от промяна в обстоятелствата по смисъла на член 11, параграф 9 от основния регламент.

42 В това отношение RFA уточнява, че в случая не е настъпила никаква промяна в обстоятелствата, която може да обоснове изоставянето на използваната преди това методология. Всъщност промяната, възприета от Общия съд в точки 69—71 от обжалваното съдебно решение, свързана с увеличаването с повече от 100 % на производствените разходи на феросилиций в Русия, е съществувала и вече е била известна на Комисията при предишните разследвания, извършени през периода 2008—2010 г.

43 В това отношение жалбоподателят изтъква, от една страна, че като се е основал на посочената от Комисията предпоставка, че увеличението на производствените разходи за разглеждания продукт е настъпило едва през третия и четвъртия период на разследване за възстановяване, в оспорваните точки от обжалваното съдебно решение Общият съд е направил неточни фактически констатации. Тези погрешни фактически констатации обаче довели до неправилна правна преценка в разрез с постоянната съдебна практика, съгласно която, ако твърдените обстоятелства вече са съществували в хода на предходните разследвания, няма промяна в обстоятелствата по смисъла на член 11, параграф 9 от основния регламент (решение от 3 май 2018 г., Distillerie Bonollo и др./Съвет, T-431/12, EU:T:2018:251).

44 От друга страна, в писмената си реплика жалбоподателят посочва, че Общият съд е изопачил фактите, като е приел, че посоченото от Комисията увеличение на производствените разходи е настъпило едва през третия и четвъртия период на разследване за възстановяване, предхождащи приемането на спорните решения, въпреки че това увеличение е съществувало още в хода на разследванията, проведени през периода 2008—2010 г.

45 На второ място, жалбоподателят по същество упреква Общия съд, че не е установил, че Комисията не е изпълнила изискванията за доказателствената тежест, която носи съгласно съдебната практика относно член 11, параграф 9 от основния регламент (решение от 19 септември 2013 г., Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/Съвет, C-15/12 P, EU:C:2013:572, т. 17 и 18), тъй като е направила промяна в методологията, без обаче да е доказала, че обстоятелствата са се променили.

46 На трето място, жалбоподателят счита по същество, че в мотивите, възприети от Общия съд в точка 70 от обжалваното съдебно решение, се посочва, че така направената промяна в методологията е била обоснована от обстоятелството, че новата методология, приложена от Комисията в рамките на третия и четвъртия период на разследване за възстановяване, била „по-подходяща“. По този начин Общият съд е нарушил съдебната практика, съгласно която, за да се оправдае промяна в методологията, не е достатъчно новата методология да бъде по-подходяща от предишната, когато последната е в съответствие с член 2 от основния регламент (решение от 8 юли 2008 г., Huvis/Съвет, T-221/05, непубликувано, EU:T:2008:258, т. 50).

47 Освен това жалбоподателят критикува констатацията на Общия съд в същата точка 70 от обжалваното съдебно решение, че промяната на методологията гарантира както стабилността на анализа при сравняването на сложни икономически положения, така и равното третиране на операторите, които могат да бъдат предмет на едни и същи мерки.

48 На четвърто място, RFA оспорва тезата на Комисията, че член 11, параграф 9 от основния регламент не е приложим в случая, тъй като въпросът за евентуално приспадане на платените антидъмпингови мита от експортната цена не може да се постави в рамките на първоначалното разследване, довело до приемането на Регламент № 172/2008.

49 Според жалбоподателя този довод на Комисията е погрешен както от фактическа, така и от правна страна.

50 От фактическа гледна точка този извод се подкрепял от самия предмет на настоящата жалба, доколкото той се отнасял не до конструирането на експортната цена, както счита Комисията, а до промяната на методологията, настъпила при изчисляването на дъмпинговия марж между първоначалното разследване, довело до приемането на Регламент № 172/2008, и третия и четвъртия период на разследване за възстановяване.

51 От правна гледна точка жалбоподателят изтъква, от една страна, че ако тезата на Комисията бъде възприета, тя би лишила от действие член 11, параграф 9 от основния регламент, доколкото никога не би имало първоначално разследване с конструирана експортна цена, при изчисляването на която би следвало да се вземат предвид платените антидъмпингови мита. От друга страна, тайният опит на Комисията да замени мотивите също бил неправилен от правна гледна точка, тъй като нито Комисията, било в рамките на административната процедура, предхождаща приемането на спорните решения, било в хода на производството пред Общия съд, нито последният са дали да се разбере по някакъв начин, че тази разпоредба не се прилага в конкретния случай.

52 Комисията счита, че втората част от първото основание трябва да се отхвърли като отчасти недопустима и отчасти неотносима или във всички случаи като неоснователна.

– Съображения на Съда

53 Съгласно член 11, параграф 9 от основния регламент при провеждането на всяко преразглеждане Комисията прилага, ако няма промяна в обстоятелствата, същата методология, която е била приложена при разследването, довело до налагане на въпросното антидъмпингово мито, като се имат предвид по-специално разпоредбите на член 2 от този регламент.

54 Съгласно практиката на Съда изключението, което позволява на институциите да приложат при процедурата по преразглеждане методология, различна от използваната при първоначалното разследване, когато обстоятелствата са се променили, задължително трябва да бъде предмет на стриктно тълкуване, тъй като всяка дерогация или изключение от общо правило трябва да се тълкува ограничително (вж. решение от 19 септември 2013 г., Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/Съвет, C-15/12 P, EU:C:2013:572, т. 17 и цитираната съдебна практика).

55 В това отношение е важно да се подчертае, че институциите трябва да докажат, че обстоятелствата са се променили, ако възнамеряват да приложат при разследването в рамките на преразглеждането методология, различна от приложената при първоначалното разследване (решение от 19 септември 2013 г., Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/Съвет, C-15/12 P, EU:C:2013:572, т. 18).

56 Изискването за стриктно тълкуване при все това не позволява на тези институции да тълкуват и прилагат тази разпоредба по несъвместим с нейния текст и цел начин (решение от 19 септември 2013 г., Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/Съвет, C-15/12 P, EU:C:2013:572, т. 19 и цитираната съдебна практика).

57 В случая се налага изводът, че разликата в подхода на Комисията, потвърден от Общия съд в първото изречение на точка 69 от обжалваното съдебно решение, съгласно която „е обосновано в случай на съществено увеличение на производствените разходи за съответните продукти между периода на разследване, който преди това е бил взет предвид и новия период на разследване, Комисията, при преценката дали антидъмпинговите мита са надлежно отразени в препродажните цени на тези продукти в Съюза по време на последния период, не трябва да

взема предвид препродажните цени, използвани по време на първия от двата периода, а разходите, установени по време на втория период на разследване“, произтича не от „промяна на методологията“ по смисъла на член 11, параграф 9 от основния регламент, а от просто актуализиране на параметъра относно производствените разходи на разглеждания продукт.

58 В това отношение следва освен това да се подчертае, че Комисията е направила уточнения относно тази разлика в разбирането на отражението на антидъмпинговите мита върху препродажните цени в Съюза в отговор на писмените въпроси, които са ѝ били изпратени от Съда в рамките на настоящото производство. Така тя отбелязва следното:

„В зависимост от конкретните обстоятелства във всеки отделен случай съществуват няколко възможни релевантни пункта за сравнение, за да се прецени дали увеличение на продажните цени на независими клиенти в рамките на Съюза включва платените антидъмпингови мита.

Ако фактическото положение не се различава от преобладаващото през периода на [първоначалното] разследване, довело до налагането [на антидъмпинговото мито], първият етап се състои в това да се ограничи сравнението между препродажните цени (и цените при последваща продажба) през периода на разследване за възстановяване с тези през периода на първоначалното разследване. Това сравнение между два вида приходи през различни периоди обаче е достатъчно само ако другите фактори, които могат да повлияят на равнището на цените, са останали същите като през периода на първоначалното разследване, тъй като цените може да са намалели или да са се увеличили независимо от налагането на антидъмпингови мита.

Следователно може да се изисква втори етап, основан на сравняването на разходите, когато по-специално разследване за възстановяване или междинно преразглеждане се извършва дълго време след първоначалното налагане на антидъмпинговите мита. Всъщност в този случай препродажните цени е можело да се променят поради външни фактори (като промяна на експортната цена, увеличение или намаление на цените на суровините, промяна на цените, дължаща се например на сезонността). […] Когато други фактори са повлияли на препродажната цена, следва да се разграничат тези други фактори от потенциалното въздействие на антидъмпинговото мито, за да се определи дали такова мито действително е „отразено“ върху препродажната цена“.

59 От това следва, че простото актуализиране на параметъра относно производствените разходи за разглеждания продукт, което Комисията е извършила поради значителното увеличение на тези разходи между разследването, довело до Регламент № 172/2008, и третия и четвъртия период на разследване за възстановяване, предхождащи приемането на спорните решения, не може да се счита за промяна на метода по смисъла на член 11, параграф 9 от основния регламент.

60 Следователно Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като в точка 69 от обжалваното съдебно решение е констатирал, че е налице промяна в методологията в сравнение с това, което е направено в рамките на предходно разследване.

61 Следва обаче да се припомни, че ако се установи, че в мотивите на решение на Общия съд е допуснато нарушение на правото на Съюза, но диспозитивът на това решение е правилен по други правни съображения, нарушението не може да доведе до отмяна на това решение и следва да се заменят мотивите (решение от 26 юли 2017 г., Съвет/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, т. 75).

62 Това е така в настоящия случай. Както следва от точки 57—59 от настоящото решение, същата методология по смисъла на член 11, параграф 9 от основния регламент е била приложена в хода на съответните разследвания, така че Общият съд правилно е приел в точка 79 от обжалваното съдебно решение, че правното основание, изведено от нарушение на тази разпоредба, трябва да се отхвърли.

63 Останалите доводи, изтъкнати от жалбоподателя в рамките на втората част от първото основание, които целят да поставят под въпрос съображенията на Общия съд относно обосноваността на твърдяната промяна в методологията, която Комисията приложила в спорните решения, също са неотносими поради съображенията, изложени в точки 57—59 от настоящото решение.

64 Предвид гореизложените съображения втората част от първото основание трябва да се отхвърли като неотносима. Като последица от това първото основание следва да се отхвърли изцяло.

По второто основание

65 Второто основание, изведено от грешка при прилагане на правото, допусната при тълкуването на член 11, параграф 10 от основния регламент, се състои от две части. С първата част от това основание жалбоподателят упреква Общия съд, че при определянето на новите експортни цени е приложил неправилен правен критерий, по силата на който тези цени трябва да обхващат не само антидъмпинговите мита, но и всички производствени разходи за разглеждания продукт. С втората част от посоченото основание жалбоподателят упреква Общия съд, че е приел, че по силата на така установения критерий доказването на включването на антидъмпинговите мита в експортните цени може да бъде направено само посредством данните относно цените „доставено мито платено“.

По първата част от второто основание, изведена от това, че Общият съд приложил погрешен правен критерий за определяне на новите експортни цени

– Доводи на страните

66 С първата част от второто си основание RFA твърди, че в точки 72—75 от обжалваното съдебно решение Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото при тълкуването на член 11, параграф 10 от основния регламент, като е приел, че антидъмпинговите мита, които то е платило през третия и четвъртия период на разследване за възстановяване, не били надлежно отразени в препродажните цени и в производните от тях продажни цени в Съюза, тъй като експортните цени не покривали всички производствени разходи за разглежданите продукти.

67 Направеният от Общия съд извод в посочените точки бил неправилен от правна гледна точка, тъй като не бил подкрепен нито от релевантните разпоредби на основния регламент, тоест от съображение 17 и член 11, параграф 10 от този регламент, нито от точка 4.1, буква б) от Известието на Комисията относно възстановяването на антидъмпингови мита, нито от практиката на Комисията по вземане на решения.

68 Според жалбоподателя член 11, параграф 10 от основния регламент изисква само страната, която иска възстановяването, да представи окончателни доказателства, че антидъмпинговите мита са надлежно отразени в препродажните цени и в производните от тях продажни цени в Съюза. Това изискване би било изпълнено, ако може да се установи, че препродажните цени и производните от тях продажни цени в Съюза са се увеличили в достатъчна степен спрямо цените, установени през периода на първоначалното разследване. Подобно увеличение всъщност отразявало факта, че тези цени включват антидъмпинговите мита.

69 Комисията счита, че първата част от второто основание е отчасти недопустима и отчасти неотносима и при всички случаи неоснователна.

– Съображения на Съда

70 Съгласно член 11, параграф 8, първа алинея от основния регламент вносител може да направи искане за възстановяване на събрани мита, ако може да докаже, че дъмпинговият марж, на чиято основа са платени митата, е бил елиминиран или редуциран до ниво, по-ниско от нивото на действащото мито.

71 В член 11, параграф 10 от този регламент законодателят на Съюза е предвидил възможността при конструирането на експортната цена по смисъла на член 2, параграф 9 от посочения регламент от тази цена да не се приспада сумата, съответстваща на платените антидъмпингови мита, „ако са предоставени окончателни доказателства, че [тази сума е надлежно отразена] в препродажните цени и производните от тях продажни цени в [Съюза]“.

72 В случая Общият съд отбелязва в точка 71 от обжалваното съдебно решение, че „член 11, параграф 10 от основния регламент изобщо не означава, доколкото се отнася до въпроса дали „митото е надлежно отразено в препродажните цени“, че само равностойността на антидъмпинговото мито трябва да бъде включена в новата препродажна цена, наред с прилаганата по-рано препродажна цена, за да може да се получи положителен отговор. Всъщност допълнителното мито с оглед на разходите, които обичайно се правят, е „надлежно отразено“ само ако се добави към тези останали разходи. Ако обаче тези останали разходи нарастват, но препродажната цена нараства по-слабо, в действителност митото е добавено само отчасти или изобщо не е добавено към тези останали разходи, дори ако равностойността на митото е добавена към прилаганата по-рано препродажна цена“.

73 В точки 72—74 от това решение Общият съд обяснява причините, поради които счита, че изтъкнатото от жалбоподателя увеличение с повече от 100 % на препродажните цени на разглеждания продукт в Съюза между първоначалното разследване и четвъртия период на разследване за възстановяване само по себе си не е достатъчно, за да се докаже, че антидъмпинговите мита са били изцяло отразени в тези цени, като по-специално изтъква, че „е достатъчно […] производствените разходи да са се увеличили повече от прилаганите цени, за да няма надлежно отразяване на антидъмпинговите мита в тези цени предвид увеличението на производствените разходи. Впрочем това се установява a priori от изтъкнатото от Комисията обстоятелство, че в 99 % от случаите себестойността на продуктите, включително антидъмпинговото мито, не се покрива от препродажните цени в Съюза през [четвъртия период на разследване за възстановяване]“.

74 С оглед на тези данни Общият съд приема в точка 75 от посоченото решение, че Комисията основателно е приспаднала антидъмпинговите мита от препродажната цена на първия независим купувач в Съюза, за да изчисли конструираната експортна цена на разглеждания продукт за четвъртия период на разследване за възстановяване, като се има предвид, че жалбоподателят не е доказал, че тези мита са били надлежно отразени в първата от тези цени.

75 Най-напред следва да се констатира, че доколкото точки 72—75 от обжалваното съдебно решение, единствено оспорени от жалбоподателя в рамките на първата част от второто основание, се отнасят само до четвъртия период на разследване за възстановяване, представените от жалбоподателя доводи относно третия период на разследване за възстановяване са неотносими.

76 По-нататък, следва да се отхвърлят като недопустими твърденията на жалбоподателя, посочени в точки 66 и 68 от настоящото решение, тъй като, от една страна, те целят, както по същество отбелязва генералният адвокат в точки 82 и 83 от заключението си, да поставят под въпрос чисто фактическите преценки, направени от Общия съд в точки 72—75 от обжалваното съдебно решение. В съответствие обаче с постоянната практика на Съда (вж. в този смисъл решение от 26 март 2020 г., Larko/Комисия, C-244/18 P, EU:C:2020:238, т. 25 и цитираната съдебна

практика), в производството по обжалване той не може да оспорва тези преценки, освен в случаите, в които те произтичат от изопачаване на доказателствата по делото, каквото в случая не се твърди.

77 От друга страна, следва да се отбележи, че представените от жалбоподателя доказателства в тази връзка не съдържат никакви правни доводи, целящи да докажат по какъв начин Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото. Следователно тези съображения не отговарят на изискванията на съдебната практика, съгласно които жалбата трябва да посочва точно пороците на съдебното решение, чиято отмяна се иска, както и правните доводи, с които по специфичен начин се подкрепя това искане (вж. в този смисъл решение от 7 ноември 2013 г., Wam Industriale/Комисия, C-560/12 P, непубликувано, EU:C:2013:726, т. 42).

78 Освен това следва да се констатира, че жалбоподателят не е представил правни доводи, за да докаже по какъв начин възприетият от Общия съд подход в оспорваните точки от обжалваното съдебно решение в рамките на първата част от второто основание се отклонява от разпоредбите на основния регламент, посочени в точка 67 от настоящото решение, или още от точка 4.1, буква б) от Известието на Комисията относно възстановяването на антидъмпингови мита.

79 Накрая, що се отнася до довода на RFA, че този подход на Общия съд по същество противоречи на предходната практика по вземане на решения на институциите, достатъчно е да се отбележи, че съгласно постоянната съдебна практика въпросът за отражението на антидъмпинговите мита върху препродажните цени и производните от тях продажни цени в Съюза трябва да се преценява единствено в рамките на член 11, параграф 10 от основния регламент, а не с оглед на твърдяната по-ранна практика на Съвета или Комисията по вземане на решения (в този смисъл по аналогия вж. решение от 15 ноември 2011 г., Комисия и Испания/Government of Gibraltar и Обединено кралство, C-106/09 P и C-107/09 P, EU:C:2011:732, т. 136 и цитираната съдебна практика).

80 С оглед на посоченото първата част от второто основание следва да се отхвърли отчасти като неоснователна и отчасти като неотносима.

По втората част от второто основание, изведена от това, че Общият съд неправилно е ограничил обхвата на доказателствата, изисквани съгласно член 11, параграф 10 от основния регламент, само до данните относно цената „доставено мито платено“

– Доводи на страните

81 С втората част от второто си основание RFA упреква Общия съд, че в точки 77 и 78 от обжалваното съдебно решение е приел, че данните „доставено мито платено“ са единствените данни, които могат да потвърдят, че препродажните цени на разглеждания продукт в Съюза включват антидъмпинговите мита, като по този начин е ограничил обхвата на приемливите доказателства по член 11, параграф 10 от основния регламент. Освен това жалбоподателят упреква Общия съд, че е приел, че предоставените му от него данни, основаващи се на цените „франко завод“ и „CIF“, са непълни и поради това неизползваеми.

82 Според RFA по силата на правния критерий, установен от нея в точка 4.1, буква б) от Известието относно възстановяването на антидъмпингови мита, Комисията е длъжна да провери и потвърди дали увеличението на препродажните цени в Съюза между първоначалното разследване и третия и четвъртия период на разследване за възстановяване включва надлежно антидъмпинговите мита. В това отношение то припомня съдебната практика, съгласно която, при положение че не нарушава правни норми от по-висш ранг, подобно становище обвързва Комисията (решения от 28 януари 1992 г., Soba, C-266/90, EU:C:1992:36, т. 19 и от 2 декември 2010 г., Holland Malt/Комисия, C-464/09 P, EU:C:2010:733, т. 47).

83 Така единственото изискване спрямо жалбоподателя, в качеството му на заявител за възстановяване на антидъмпингови мита, било да представи окончателни доказателства за промяна в поведението в областта на цените спрямо независими клиенти на пазара на Съюза след налагането на тези мита. Освен това при липсата на указания в този смисъл в приложимите правни разпоредби било без значение дали тези доказателства са били предоставени въз основа на цени „доставено мито платено“, „франко завод“ или още „CIF“.

84 В това отношение RFA уточнява, че е предоставило на Комисията цяла поредица от окончателни доказателства, проследяващи развитието на цените му, установени като цени „франко завод“ и „CIF“ на границата на Съюза след първоначалното разследване и до четвъртия период на разследване за възстановяване. Тези цени били формирани въз основа на действителните цени „доставено мито платено“ и включвали съответстващата на антидъмпинговите мита сума. Предоставените от жалбоподателя данни показвали увеличение на препродажната цена с 193 % на етапа „франко завод“ и с 142 % на стадия „CIF“ спрямо периода на първоначалното разследване. Това увеличение обаче обхващало изцяло както антидъмпинговото мито от 22,7 %, така и посоченото от Комисията увеличение с 100 % на производствените разходи за разглеждания продукт за същите периоди.

85 В писмената си реплика RFA добавя, че трудно може да разбере причините, поради които Комисията счита, че само цените „доставено мито платено“ са цени на границата на Съюза, докато в спорните решения тя е отбелязала, че цените „франко завод“ и „CIF“ също представляват такива цени. Тази преценка се потвърждавала от съображенията, изложени от Общия съд в точка 24 от обжалваното съдебно решение, съгласно които „[щ]о се отнася до определянето на експортната цена, Комисията посочва, че в крайна сметка тя трябва да бъде коригирана и на ниво „франко завод“, за да се даде възможност за подходящо сравнение с нормалната стойност. Тя припомня, че жалбоподателят е предприятие, свързано с CNEMK и KF, и че следователно съгласно член 2, параграф 9 от основния регламент, за да се получи надеждна експортна цена, тя трябва да бъде конструирана въз основа на цената на първата препродажба на независим купувач в Съюза. Комисията отбелязва, че в случая най-често става въпрос за цена „доставено мито платено“, тоест всички разходи, поети от продавача към момента на пристигането му в мястото на доставка (като жалбоподателят е практикувал такъв вид цени в 79 % от случаите през третия период на разследването за възстановяване и в 89 % от случаите през четвъртия период). Комисията припомня също, че експортната цена е цената на границата на Съюза, обикновено съответстваща на цената [„CIF“], т.е. всички включени в цената разходи, направени преди преминаването на границата […]“.

86 Комисията счита, че втората част от второто основание трябва да се отхвърли по същество.

– Съображения на Съда

87 Както бе посочено в точка 71 от настоящото решение, в член 11, параграф 10 от основния регламент законодателят на Съюза е предвидил възможността антидъмпинговите мита да не се приспадат от конструираната експортна цена, стига заявителят за възстановяване да представи „окончателни доказателства“, че тези мита са надлежно отразени в препродажните цени и в производните от тях продажни цени в Съюза.

88 В това отношение, както по същество отбелязва генералният адвокат в точка 92 от заключението си, доказателството за отражението на антидъмпинговите мита върху препродажните цени и производните от тях продажни цени в Съюза може да бъде представено по всякакъв начин, при условие че е „окончателно“.

89 В настоящия случай Общият съд по-специално отбелязва в точка 77 от обжалваното съдебно решение, след като уточнява, че оценката на отражението на антидъмпинговите мита върху препродажните цени в Съюза трябва да се извърши на етап от предлагането на пазара след плащането на тези мита, а именно на етап, на който цената отчита допълнителни разходи с оглед на възприетите на стадия на цените „франко завод“ или „CIF“, че в рамките на преценката на препродажните цени в Съюза, извършена в контекста на член 11, параграф 10 от основния регламент, Комисията е трябвало да анализира тези цени, като отчете всички направени разходи преди тази препродажба. Всъщност според Общия съд „анализ на цените, определени на етап франко завода или CIF, дори при изкуствено включване в тези цени на антидъмпинговите мита — както жалбоподателят твърди, че е направено —, т.е. без да се вземат предвид редица разходи, направени преди препродажбата, би бил несъответен“.

90 В същата точка той добавя, че при тази преценка е абсолютно необходимо да се провери дали представените от съответния вносител доказателства показват, че действително платената цена от първите независими купувачи в Съюза през разглеждания период е отразявала надлежно антидъмпинговите мита. В случая тази проверка била улеснена, поради факта че RFA продавало по-голямата част от разглеждания продукт въз основа на цени „доставено мито платено“, които включвали всички разходи, направени преди доставката.

91 С оглед на тези обстоятелства Общият съд по същество приема в точка 78 от обжалваното съдебно решение, че за да се отговори на изискванията във връзка с тежестта на доказване, възложена на жалбоподателя по силата на член 11, параграф 10 от основния регламент, не е достатъчно той да се основава единствено на промяната на цените, доведени до стадия „франко завод“ или „CIF“, дори увеличени с антидъмпинговите мита, за да обоснове, че през третия период на разследване за възстановяване той е отразил антидъмпинговите мита върху своите препродажни цени в Съюза. За тази цел той е трябвало да представи доказателства, че прилаганите от него през посочения период цени „доставено мито платено“ са покривали всички направени разходи, включително антидъмпингови мита, което обаче той не е направил. Следователно Комисията не е допуснала грешка, като е приспаднала антидъмпинговите мита от препродажната цена на първия независим купувач в Съюза, за да изчисли конструираната експортна цена за третия период на разследване за възстановяване.

92 Най-напред следва да се констатира, че доколкото точки 77 и 78 от обжалваното съдебно решение, единствено оспорвани от жалбоподателя в рамките на втората част от второто основание, се отнасят само до третия период на разследване за възстановяване, представените от жалбоподателя доводи относно четвъртия период на разследване за възстановяването са неотносими.

93 По-нататък следва да се уточни, че противно на твърденията на жалбоподателя, член 11, параграф 10 от основния регламент възлага тежестта на доказване върху страната, искаща възстановяване, като на основание на тази разпоредба Комисията трябва да извърши само преглед на съдържанието на представените от тази страна доказателства, както и проверките, които са в основата на този преглед, за да определи дали страната е доказала надлежно и окончателно, че антидъмпинговото мито е било надлежно отразено в препродажните цени в Съюза.

94 Освен това следва да се приеме, че с позоваването на прилагателното „окончателни“ в член 11, параграф 10 от основния регламент законодателят на Съюза е искал да наложи в рамките на тази разпоредба още по-голяма тежест на доказване от тази, която по принцип е предвидена в рамките на основния регламент. Това тълкуване се потвърждава от точка 4.1, буква б) от Известието на Комисията относно възстановяването на антидъмпингови мита, доколкото в нея се изисква страната, която иска възстановяване, да представи „убедителни доказателства“, че антидъмпинговото мито е надлежно отразено в препродажните цени и производните от тях продажни цени в Съюза.

95 В случая, след прегледа на всички представени от жалбоподателя доказателства, Комисията приема, че те не доказват окончателно по смисъла на член 11, параграф 10 от основния регламент във връзка с точка 4.1, буква б) от Известието на Комисията относно възстановяването на антидъмпингови мита, че антидъмпинговите мита са надлежно и безспорно отразени в препродажните цени в Съюза. В оспорваните точки от обжалваното съдебно решение Общият съд стига до същия извод, след като е направил собствена преценка на представените от жалбоподателя доказателства.

96 Ето защо следва да се приеме, че доводът на RFA, че Общият съд е ограничил обхвата на приемливите доказателства по член 11, параграф 10 от основния регламент само до данните относно цените „доставено мито платено“, произтича от неправилно тълкуване на обжалваното съдебно решение.

97 При това положение този довод следва да се отхвърли като неоснователен.

98 Същото се отнася и за твърденията на RFA, изложени в точки 82 и 83 от настоящото решение, с които жалбоподателят по същество критикува прилагането от Общия съд на правилата относно разпределянето на тежестта на доказване на основание член 11, параграф 10 от основния регламент, доколкото, както бе подчертано в точка 93 от настоящото решение, той е бил натоварен с основната тежест на доказване по смисъла на тази разпоредба. Така жалбоподателят неправилно счита, че е трябвало само да представи доказателства за промяна в поведението в областта на цените на разглеждания продукт спрямо независими клиенти в Съюза вследствие на налагането на антидъмпинговото мито.

99 Накрая, що се отнася до твърдението на RFA, че от точка 24 от обжалваното съдебно решение следва, че в спорните решения Комисията приела, че цените „франко завод“ и „CIF“ представляват, подобно на цените „доставено мито платено“, цени на границата на Съюза, достатъчно е да се констатира, че този въпрос се отнася не до отразяването на антидъмпинговите мита върху препродажните цени в Съюза, а до корекциите, които следва да се направят на основание на член 2, параграф 10 от основния регламент, за да се гарантира обективно сравнение между експортната цена и нормалната стойност. Както обаче отбелязва Общият съд по същество в точка 77 от обжалваното съдебно решение, подобни корекции не са релевантни в рамките на преценките, направени на основание член 11, параграф 10 от основния регламент.

100 Ето защо това твърдение на жалбоподателя следва да се отхвърли като неоснователно.

101 С оглед на горепосоченото втората част от второто основание следва да се отхвърли отчасти като неотносима и отчасти като неоснователна. Като последица от това второто основание трябва да се отхвърли изцяло.

102 От всички изложени съображения следва, че жалбата трябва да се отхвърли.

По съдебните разноски

103 Съгласно член 184, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда, когато жалбата е неоснователна, Съдът се произнася по съдебните разноски.

104 Съгласно член 138, параграф 1 от същия правилник, приложим към производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от същия, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.

105 След като Комисията е направила искане за осъждането на жалбоподателя и последният е загубил делото, той следва да бъде осъден да заплати съдебните разноски

По изложените съображения Съдът (втори състав) реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда RFA International LP да заплати съдебните разноски.

Подписи